

[Socialministeren.]

rigtigt. Hvordan skulle jeg, der intet kender til statistisk departements arbejdsforhold eller arbejdsvilkår, på dette departements vegne kunne afgive et løfte om, at det skulle afslutte et arbejde indenfor et nærmere bestemt tidsrum? I denne forbindelse må jeg også erindre om, at statistisk departement ikke hører ind under socialministeriet. Men jeg beklager altså ligesom udvalget, at undersøgelsen ikke er kommet videre, og jeg håber, at det må lykkes, som jeg sagde før, for det udvalg, der beskæftiger sig med den højtærede finansministers forslag, at finde vej frem, så statistisk departement virkelig kan gå i gang med arbejdet.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen ville også mene, at zoneudligningen er en opfindelse af partiet venstre. Jeg må hertil sige det samme, som jeg sagde, da vi behandlede lovforslaget sidste år, at det er mærkeligt, at det kun er, når der sidder en socialdemokratisk regering, man interesserer sig for spørgsmålet. Da man selv havde regeringen, var der så sandelig ikke nogen, der talte om en zoneudligning.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen talte om forskellige løfter, som socialdemokratiet og også andre partier skulle have givet. Det, vi står overfor i øjeblikket, er at gennemføre en eengangsydelse til rentemodtagerne, og iøvrigt står det nu til folkeforsikringskommissionen at finde frem til et positivt resultat. Jeg forstår, at det ærede medlem i kommissionen har givet løfte om at medvirke hertil, og da netop de problemer, det ærede medlem nævner, er kædet sammen med folkepensioneringen — i hvert fald af socialdemokratiet gennem de løfter, der er givet — må jeg understrege det, det ærede medlem sagde tilsidst, at vi må gå i gang med arbejdet herpå.

Jeg henstiller altså, at man i folkeforsikringskommissionen — hvad jeg forstår man også er indstillet på — søger at nå frem til en ordning, der kan samle et betragteligt flertal og forhåbentlig alle i kommissionen.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Også jeg må bede om, at man stemmer imod det kommunistiske partis lovforslag.

Jeg beklager, at de ønskede oplysninger vedrørende leveomkostningerne ikke er frem-

kommet, men jeg håber, at arbejdet hermed må blive gennemført således, at resultatet kan virke retningsgivende også for folkeforsikringskommissionen.

Ragnhild Andersen: Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Søren Andersen, sagde, at rentemodtagerne kunne ikke leve af beklagelser, og fandt det meget beklageligt, at statistisk departement ikke er færdig med sin undersøgelse vedrørende leveomkostningerne, og han tilføjede, at forsinkelsen ville give skuffelse i mange hjem. Deri kan jeg være ganske enig med det ærede medlem. Derimod er jeg forbavset over, at det ærede medlem, når han har dette synspunkt, ikke støtter mit partis forslag. Hvis det ærede medlem virkelig mener det oprigtigt, at zonegrænserne bør ophæves, har han i dag en enestående lejlighed til at give udtryk for det ved at stemme for vort forslag. Det ærede medlem har nemlig ret i, at man ikke kan lade rentemodtagerne leve af de beklagelser, der fremsættes, heller ikke af dem, det ærede medlem fremsætter, men man må prøve på at nå frem til realiteter.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen vendte sig også imod mit partis forslag og erklærede endvidere, at den undersøgelse, hvis resultat man venter på, og hvis udelblivelse alle beklager, var sat i gang af folkeforsikringskommissionen. Det er rigtigt, at ønsket om denne undersøgelse er fremsat i kommissionen. Jeg vil dog gerne tilføje, at mit parti, da spørgsmålet stod i kommissionen, om en sådan undersøgelse skulle iværksættes, erklærede, at vi ikke ville gå ind for det, al den stund vi nærrede den største bekymring for, at den ville blive brugt som stoppeklods for færdiggørelsen af kommissionsarbejdet. Med den motivering erklærede vi, at vi ikke lagde nogen vægt på, at undersøgelsen blev gennemført.

Sagen er nemlig i al sin enkelhed den, at vi allerede langt tilbage har haft den opfattelse, at man i Danmark burde ophæve zonegrænserne, og da socialdemokratiet for 21½ år siden fremsatte sin skitse herom, erklærede vi med det samme, at vi var ganske enige i, at det burde ske. Jeg beklager, at den højtærede socialminister ikke gav mig svar på mit spørgsmål om, hvorfor